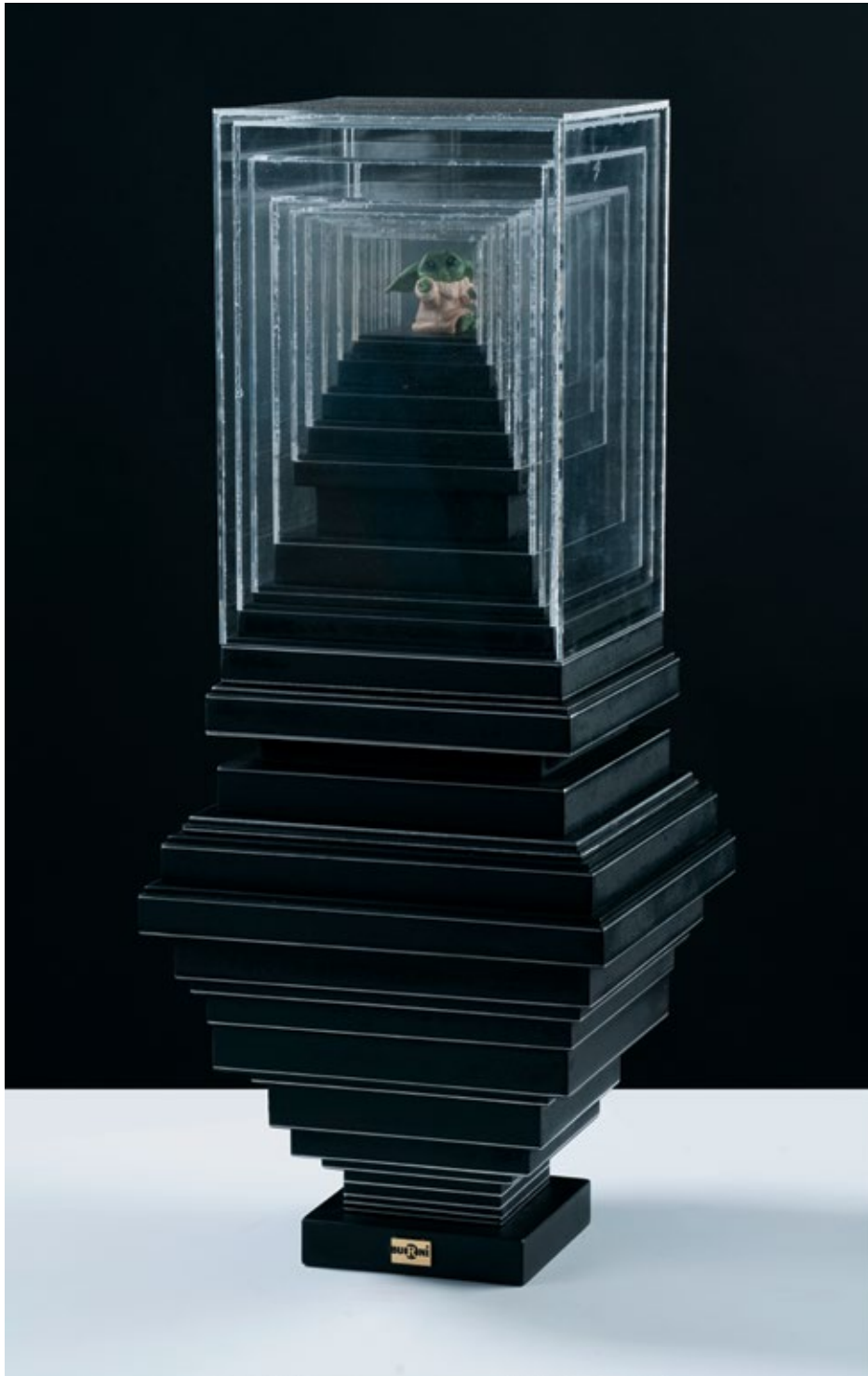

НЕНАД БУРНИЋ

До многих сазнања дођох и то ме не усрећи,
све сам мањи бивао што сам био већи

До многих сазнања дођох и то ме не усрећи, све сам мањи бивао што сам био већи, 2022.

гумена фигурица Јоде, дрво, плексиглас,
70 x 28.5 x 28.5 cm

**It Didn't Make Me Happy that I Learned a Lot,
I Grew Smaller the Bigger I Got, 2022**

Yoda rubber figurine, wood, Plexiglas,
70 x 28.5 x 28.5 cm

НЕНАД БУРНИЋ

До многих сазнања дођох и то ме не усрећи,
све сам мањи бивао што сам био већи

NENAD BURNIĆ

It Didn't Make Me Happy that I Learned a Lot,
I Grew Smaller the Bigger I Got

Продајна галерија „Београд”

Март-април 2024.

Београд

Ивона Фрегл

ДО МНОГИХ САЗНАЊА ДОЂОХ И ТО МЕ НЕ УСРЕЋИ, СВЕ САМ МАЊИ БИВАО ШТО САМ БИО ВЕЋИ

У оквиру изложбе *До многих сазнања дођох и то ме не усрећи, све сам мањи бивао што сам био већи*, Ненад Бурнић представља осам скулптура галеријског формата од којих пет припада његовој најновијој уметничкој продукцији и фото–документацију три уметничке интервенције изведене у јавном простору током периода 2014/15. године. Полазиште Бурнићеве уметничке праксе налази се у поп–арту и постмодернистичкој апропријацији. Његов опус карактеришу софистициране алузије, парадоксалност, провокативност, хумор и ауто–иронија као модус уметничког и друштвеног протеста. Уметник се иронично и критички односи према људској природи, друштвеним конвенцијама и институцијама културе, користећи хумор како би истакао парадоксе друштва у ком живимо. Називи (уобличени у кратке сатире или дужа наравоученија) чине интегрални део радова; било да се ради о скулптурама намењеним излагачким просторима или уметничким интервенцијама у јавном простору, Бурнић упоредо стваралачки делује на два нивоа: визуелном и текстуалном, трансформишући своје радове из физичких у реторичке фигуре.

Окосницу скулптура галеријског формата представљају нађени предмети (рукавице за бокс, дршка кишобрана, фигурица Јоде из Ратова звезда...) и роба широке потрошње (сијалице, лекови, бејзбол палице...) које уметник инкорпорира у радове (асамблаже и неоредимејд), деконтекстуализује и реконтекстуализује, рекомбинује, користи као градивни материјал (модул), те надограђује ауторским интервенцијама. Бурнић одабира и присваја нађене предмете чија иницијална значења провлачи кроз призму довитљивости и хумора и претвара у скулпторалне метафоре, метонимије и синегдохе које јасно указују на уметников став према „вредностима“ савремене мас–културе.

Бурнићева запажања представљају хронику нашег времена: од нужности, али и немогућности сопствене заштите у *Штити од седамдесет килотона*, преко преферирања богатства као материјалног квалитета на уштрб интелектуалних и моралних вредности у раду *Погледај ме, имам више пара него памети* и свеprisутне таблетоманије нације у *Контроли летења*, егоцентричног и психопатског уздизања сопствене личности у небеса, која тиме губи везу са земаљским упориштем (стварности) и уз то гази преко свих других (*Полетео сам небу под облаке па не видим где ми ноге газе*), културне матрице насиља као доминантне одреднице (а)социјалног понашања (*Само ударци даће стварима облик*), до интимних визуелних одговора као реакција на друштвене околности у радовима *До многих сазнања дођох и то ме не усрећи, све сам мањи бивао што сам био већи*, *Све волим и све избегавам* и *Ко не слуша песму слушаће олују*.

Скулптуре већих димензија (претежно псеудо–редимејд) физички су присутне у јавном простору само током Бурнићевих провокативних уметничких акција/интервенција. Уметник их поставља испред најутицајнијих институција уметности и културе (Музеја савремене уметности, Музеја примењене уметности, зграде САНУ и галерије УЛУС–а у Кнез Михаиловој улици, СКЦ–а) или на места кроз која пролази пуно људи – централне

паркове и главне градске тргове (Ада Циганлија, Парк војводе Бојовића, Трг Николе Пашића). Иако су се одвијале у центру главног града, интервенције су прошле „испод радара“, неприметне за стручну јавност; но, оне и нису биле намењене стручној јавности већ обичном, „малом“ човеку. Фото-документација настала током њиховог „јавног живота“ сад се презентује као архивска грађу уметничког ангажованог деловања које за циљ има већу доступност визуелне уметности и културе у друштву.

У радовима који чине окосницу његових уметничких интервенција Бурнић користи различите стратегије: увећавање (blow-up) у раду *Када бих имао велику, велику гумицу ја бих рекао: „Пуј пике не важи“, па све избрисао*; смањење у инсталацији *Скела*; свођење, тј. редукцију у скулптури *Ова планета је већ толико нађубрена да је треба дубоко, дубоко преорати и бацити ново семе*. Свака акција има једну фотографију која се издваја у смислу теоријског разјашњења акционог дискурса уметника и друштва: у интервенцији *Када бих имао велику, велику гумицу ја бих рекао: „Пуј пике не важи“, па све избрисао* то су млади који додиром испитују скулптуру испред Студентског културног центра; код *Скеле* је фотографија споменика Николи Пашићу окруженог полицијом, са постављеном инсталацијом „скеле“ на месту где је отпала мермерна плоча постоља споменика; за рад *Ова планета је већ толико нађубрена да је треба дубоко, дубоко преорати и бацити ново семе* реч је о снимку Бурнићевог рада у парку скулптура испред улаза у Музеј савремене уметности.

Шта је Бурнић желео да поручи својим акцијама? Уметности није место само у галеријама које многи суграђани сматрају за подручје паралелне стварности, већ у центру нашег живота. Уметност као визуелни медиј нас подстиче да размишљамо, стварамо асоцијације и повезујемо увиде, омогућавајући нам да сваки пут досегнемо слику ширу од претходне, коју смо већ имали. Сви радови представљају моралну, етичку и интелектуалну критику друштва чији смо и ми саставни чланови – то је критика свих нас, нашег делања или неделања.

Бурнићева иронија није ни површна, ни малициозна, већ дубоко филантропска. За уметника, хумор је одбрамбени механизам, лек против суморне стварности. Сваки његов рад може се схватити као пилула (некад горка, некад слатка) коју треба прогутати.

НЕНАД БУРНИЋ

(1970, Београд)

nenad.burnic@gmail.com

www.nenadburni.com

Ненад Бурнић је завршио Вајарски одсек на Факултету примењених уметности и дизајна у Београду 1998. године. Члан је УЛУС-а од 2000. године, у статусу самосталног уметника.

Самосталне изложбе:

- 2017. Галерија Луцида, Београд
- 2012. Галерија Отворено, Београд
- 2010. Галерија Qисега, Београд
- 2006. Арт галерија Коцка, Београд
- 2002. Галерија СУЛУЈ, Београд
- 2000. Галерија КНУ, Београд

Групне изложбе:

- 2023. *Предај оружје – раз(на)оружај се! Визуелни уметници против насиља*, Оставинска галерија, Београд
- 2023. *Сви излажу – изложба самосталних уметника, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић*, Београд
- 2022. *Изложба вајар/ки Србије 2022 – Скулптура 22*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
- 2022. *Велика групна изложба лауреата Пролећне изложбе УЛУС-а 2021 – Све наше награде 2022*, Галерија УЛУС, Београд
- 2022. *Међународни пролећни салон ДивАрт 2022*, Галерија – Атеље „ДивАрт“, Београд
- 2022. *Пролећни салон УЛУС-а, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић*, Београд
- 2021. *Пролећна изложба, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић*, Београд
- 2020. *О раду и уметности – Изложба самосталних уметника, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић*, Београд
- 2020. *Вајари Србије – Летњи салон скулптуре, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић*, Београд
- 2019. *Artificial Art Installation, ZOOM Cafe*, Београд
- 2019. *Изложба плакета и медаља*, Галерија УЛУС, Београд
- 2019. *Културни селфи, Алтернативни уметнички простор Квака 22*, Београд
- 2017. *Вајари Србије*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
- 2017. *Померање граница 3*, Музеј примењене уметности, Београд
- 2016. *Вајари Србије*, Кућа краља Петра I, Београд
- 2015. *Карика – Изложба скулптура*, Галерија Општине Врачар, Београд
- 2012. *Пролећна изложба, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић*, Београд
- 2010. *Изложба БГ уметника*, Клуб Фили, Београд
- 2009. *Јесењи салон*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
- 2006. *Јесењи салон*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
- 2004. *Свет вилењака*, Галерија Tableau, Нови Сад
- 2001. *Изложба самосталних уметника Србије*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
- 2000. *Замак културе – изложба слика, скулптура, графика*, Врњачка Бања
- 2000. *VI Међународни бијенале уметности минијатуре*, Модерна галерија Културног центра Горњи Милановац
- 2000. *Годишња изложба*, Галерија КНУ, Београд
- 2000. *Нови чланови*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
- 1998. *Диплома 98*, Музеј примењене уметности, Београд
- 1998. *Портрет кроз време*, Народни универзитет Браћа Стаменковић, Београд
- 1997. *IV Београдска мини-арт сцена*, Галерија Сингидунум, Београд
- 1997. *Замак културе – изложба слика, скулптура, графика*, Врњачка Бања
- 1997. *Футура – Промоција дизајна и иновација*, Београдски сајам, Београд
- 1997. *Сувенир Београда*, Мала галерија УЛУПУДС, Београд
- 1995. *Други Београдски бијенале цртежа и мале пластике*, Галерија ФЛУ, Београд

Само ударци даће стварима облик, 2021.
рукавице за бокс, бејзбол палице, стакло,
120 x 20 x 24 cm

Only Blows Give Shape to Things, 2021
boxing gloves, baseball bats, glass, 120 x 20 x 24 cm

Контрола летења, 2008.
метал, пластика, пилуле, 17 x 40 x 17 cm

Flight Control, 2008
metal, plastic, pills, 17 x 40 x 17 cm

**Полетео сам небу под облаке па не видим
где ми ноге газе, 2021.**
стакло, керамика, 120 x 70 x 35 cm

**I Soared to the Clouds; Now I Can't See
Where My Feet Tread, 2021**
glass, ceramic, 120 x 70 x 35 cm

Све волим и све избегавам, 2023.

месинг, Ø23 x 1 cm, постоље Ø24 x 3 cm

I Love Everything and Avoid Everything, 2023

brass, Ø23 x 1 cm, stand Ø24 x 3 cm

NENAD BURNIĆ

(1970, Belgrade, Serbia)

www.nenadburni.com

nenad.burnic@gmail.com

Nenad Burnić graduated from the Sculpture Department at the Faculty of Applied Arts and Design in Belgrade in 1998. He has been a member of ULUS (Association of Fine Artists of Serbia) since 2000 as an independent artist.

Solo exhibitions:

- 2017 Lucida Gallery, Belgrade
- 2012 Otvoreno Gallery, Belgrade
- 2010 Qucera Gallery, Belgrade
- 2006 Kocka Art Gallery, Belgrade
- 2002 SULUJ Gallery, Belgrade
- 2000 KNU Gallery, Belgrade

Group exhibitions:

- 2023 *Give Up Arms (Dis)arm !* Visual artists against violence, Ostavinska Gallery, Belgrade
- 2023 *Everyone Exhibits* – exhibition of independent artists, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 2022 Men and Women Sculptors of Serbia 2022 – *Sculpture 22*, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 2022 Group Exhibition of the Spring Salon ULUS laureates 2021 – *All Our Awards 2022*, ULUS Gallery, Belgrade
- 2022 *DIVArt 2022* International Spring Salon, Gallery – Atelier *DIVArt* Belgrade
- 2022 ULUS Spring Salon, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 2021 Spring Exhibition, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 2020 *On Work and Art* – exhibition of independent artists, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 2020 *Sculptors of Serbia* – Summer Salon of Sculpture, Art Pavilion Cvijeta Zuzorić, Belgrade
- 2019 *Artificial Art Installation*, ZOOM Cafe, Belgrade
- 2019 Exhibition of Plaques and Medals, ULUS Gallery, Belgrade
- 2019 *Cultural Selfi*, Alternative Art Space Kvaka 22, Belgrade
- 2017 *Sculptors of Serbia*, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 2017 *Moving Borders 3*, Museum of Applied Art, Belgrade
- 2016 *Sculptors of Serbia*, House of King Peter I, Belgrade
- 2015 *Link – Sculpture Exhibition*, Gallery of Vračar Municipality, Belgrade
- 2012 Spring Exhibition, Art Pavilion Cvijeta Zuzorić, Belgrade
- 2010 Exhibition of BG Artists, Club Fili, Belgrade
- 2009 Autumn Salon, Art Pavilion Cvijeta Zuzorić, Belgrade
- 2006 Autumn Salon, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 2004 *The World of Elves*, Gallery Tableau, Novi Sad
- 2001 Exhibition of Independent Artists of Serbia, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 2000 Zamak kulture – exhibition of paintings, sculptures, graphics, Vršac
- 2000 VI International Biennial of Miniature Art, Modern Gallery of the Cultural Center of Gornji Milanovac
- 2000 Annual Exhibition, Gallery KNU, Belgrade
- 2000 New Members, Cvijeta Zuzorić Art Pavilion, Belgrade
- 1998 Diploma 98, Museum of Applied Art, Belgrade
- 1998 *Portrait Through Time*, People's University Braca Stamenkovic, Belgrade
- 1997 IV Belgrade Mini-Art Scene, Singuidunum Gallery, Belgrade
- 1997 Zamak kulture – exhibition of paintings, sculptures, graphics, Vršac
- 1997 Futura – Promotion of Design and Innovations, Belgrade Fair, Belgrade
- 1997 *Souvenir of Belgrade*, Small Gallery of ULUPUDs, Belgrade
- 1995 Second Belgrade Biannual of Drawing and Small plastic, Faculty of Fine Arts Gallery (FLU), Belgrade

Ivona Fregl

IT DIDN'T MAKE ME HAPPY THAT I LEARNED A LOT, I GREW SMALLER THE BIGGER I GOT

Nenad Burnić's exhibition titled *It Didn't Make Me Happy that I Learned a Lot, I Grew Smaller the Bigger I Got* displays eight sculptures in gallery format, five belong to his latest artistic production, as well as the photographic documentation of three artistic interventions executed in public space during the period of 2014/15. Burnić's artistic practice has its origins in pop art and postmodernist appropriation. Characterizing his oeuvre are sophisticated allusions, paradoxicality, provocation, humor, and self-irony as a mode of artistic and social protest. The artist ironically and critically approaches human nature, social conventions, and cultural institutions, using humor to emphasize the paradoxes of the society we live in. The titles (short satires or longer moralizing narratives) form an integral part of his work; whether it concerns sculptures intended for exhibition spaces or artistic interventions in public spaces, Burnić simultaneously artistically operates on two levels: visual and textual, transforming his works from the physical into rhetorical figures.

The core of the gallery sculptures is in the found objects (boxing gloves, umbrella handle, a Star Wars Yoda figure...) and consumer goods (light bulbs, medication, baseball bats...) which he incorporates into his works (assemblages and neo-readymade items), decontextualizes and recontextualizes, recombines, using them as building materials (modular elements), and enhances with artistic interventions. Burnić selects and appropriates these found objects, whose original use he interweaves through the prism of flexibility and humor, transforming them into sculptural metaphors, metonymies, and synecdoches that clearly convey the artist's stance towards "values" in contemporary mass culture.

Burnić's observations represent a chronicle of our time: starting from necessity, and the impossibility of self-protection in the work *Shield of 70 Kilotons*, on to the preference of wealth as a material quality over intellectual and moral values in the work *Look at Me, I Have more Money Than Brain*, continuing with all present national abuse of pills in the *Flight Control*, on to the egocentric and psychopathic elevation of one's own personality into the heavens, which thus loses touch with the earthly footing (reality) and tramples over everything else (*I Soared to the Clouds; Now I Can't See Where My Feet Tread*), to the cultural matrix of violence as the dominant determinant (anti)social behavior (*Only Blows Give Shape to Things*), going to intimate visual responses as a reaction to social circumstances in works like *It Didn't Make Me Happy that I Learned a Lot, I Grew Smaller the Bigger I Got, I Love Everything and Avoid Everything, and If You Don't Listen to the Song, You Shall Listen to the Storm*.

Larger-scale sculptures (mostly pseudo-readymade) were physically present in public spaces only during Burnić's provocative artistic actions/interventions. The artist placed them in front of the most influential art and culture institutions in our capital city (Museum of Contemporary Art, Museum of Applied Art, Serbian Academy of

Sciences and Arts, the Association of Fine Artists of Serbia Gallery on Knez Mihailova Street, Student Cultural Center), or in places where a lot of people pass by – central city parks and the main city squares (Ada Ciganlija, Vojvode Bojovića Park, Nikole Pašića Square). Although they were displayed in the city center, these interventions remained “under the radar” and unnoticed by the professional public; however, they were not intended for the professional spectators but for the average, “little” man. The photographic documentation of their “public life” is now presented as archival material of the artist’s socially engaged activity, aimed at increasing the accessibility of visual art and culture in society.

Burnić uses various strategies in the works that form the central point of his artistic interventions: enlargement (blow-up) in the work *If I Had a Big, Big Eraser, I Would Say: ‘Damn It, It Doesn’t Matter’, and Erase Everything*; decrease in the installation *Scaffolding*; and minimalization, or reduction, in the sculpture *This Planet Is So Over-Fertilized That It Needs to Be Deeply Plowed and New Seed Sown*. Each artistic action has one photograph that stands out in terms of the theoretical explanation of the artist’s discourse as action and society: for the intervention *If I Would Have a Big, Big Eraser, I Would Say: ‘Damn It, It Doesn’t Matter’, and Erase Everything*, there is a photo of young people touching the sculpture in front of the Student Cultural Center; for *Scaffolding* there is a photograph of the monument to Nikola Pašić surrounded by police with the installation “scaffolding” placed where the marble plaque of the pedestal fell; and for the work *This Planet Is So Over-Manured That It Needs to Be Deeply Plowed and New Seed Sown*, there is a photo of Burnić’s work in the Park of Sculptures in front of the entrance to the Museum of Contemporary Art.

What did Burnić want to convey with his actions? The place of art is not just in the galleries, which many fellow citizens consider a space of parallel reality, but at the center of our lives. Art as a visual medium encourages us to think, create associations, and connect insights, each time allowing us to reach a broader picture to the one we previously had. All works represent a moral, ethical, and intellectual critique of society, of which we are all constituent members – a critique of all of us, our actions or inaction.

Burnić’s irony is neither superficial nor malicious but deeply philanthropic. For the artist, humor is a defensive mechanism, a remedy against the dismal reality. Each of his works can be seen as a pill (sometimes bitter, sometimes sweet) that must be swallowed.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
SALES GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор галерије

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, Gallery Director

Кустоси галерије
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић

Gallery Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević

Ликовни уредник
Мирослав Сапунџић

Art Editor
Miroslav Sapundžić

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу
Ивона Фрегл

Text in catalogue
Ivona Fregl

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kováč

Фотографија
Милан Влашки
Феђа Папрић (задње корице)

Photography
Milan Vlaški
Feđa Paprić (back cover)

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

730.071.:929 Бурнић, Н.(083.824)
730(497.11)“20”(083.824)

БУРНИЋ, Ненад, 1970–

Ненад Бурнић = Nenad Burnić : До многих сазнања дођох и то ме не усрећи, све сам мањи бивао што сам већи био = It Didn't Make Me Happy that I Learned a Lot, I Grew Smaller the Bigger I Got : Продајна галерија "Београд", март–април 2024. / [текст у каталогу Ивона Фрегл] = [text in catalogue Ivona Fregl] ; [превод Ванда Перовић] = [translation Vanda Perović] ; [фотографија Милан Влашки, Феђа Папрић (задње корице)] = [photography Milan Vlaški, Feđa Paprić (back cover)]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2024 (Београд : Грид студио = Belgrade : Grid studio). – [12] стр. : илустр. ; 22 x 22 cm

Тираж 150. – Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Ненад Бурнић: стр. [4].

ISBN 978–86–6141–210–3

а) Бурнић, Ненад — Скулптуре (1970–) — Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 139445001

Насловна страна / Front cover

До многих сазнања дођох и то ме не усрећи, све сам мањи бивао што сам био већи, 2022.
гумена фигурица Јоде, дрво, плексиглас,
70 x 28.5 x 28.5 cm

It Didn't Make Me Happy that I Learned a Lot, I Grew Smaller the Bigger I Got, 2022
Yoda rubber figurine, wood, Plexiglas,
70 x 28.5 x 28.5 cm

Последња страна / Back cover

Штит од 70 килотона, 2004.
дрво, пластика, метал, теракота, 25 x 55 x 30 cm
Shield of 70 Kilotons, 2004
wood, plastic, metal, terracotta, 25 x 55 x 30 cm

Ко не слуша песму слушаће олују (Б. Миљковић), 2023.

метал, пластика, 50 x 25 x 10 cm

If You Don't Listen to the Song, You Shall Listen to the Storm (B. Miljković), 2023

metal, plastic, 50 x 25 x 10 cm

www.galerijabeograd.org